

YEDİNCİ İŞÇİ SAĞLIĞI VE İŞ GÜVENLİĞİ SEMİNERİNİN ÖNCESİ VE SONRASI GEZİ NOTLARI

Asım KUTLUATA

Maden Mühendisi

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile Odamız arasında yapılan protokol çerçevesinde, 8 üretim bölgesinde, seminer düzenlenmesi kararlaştırılmıştır. Bu güne kadar yapılan 7 seminerde; kazaların en aza indirilmesi, çalışma ortamında riskler, işverenin sorumlulukları, işçilerin hakları gibi konular, uzmanlar tarafından anlatılarak yaklaşık 2500 işçiye sertifika verilmiştir. Seminerlerin ilki, 21 Haziran 2007 tarihinde Dursunbey'de başlayıp, sırasıyla Ermenek, Gediz, Zonguldak, Edirne Uzunköprü, Afyon ve Erzurum Oltu'da gerçekleştirilmiştir. Sonuncusunun da Soma'da yapılması planlanmıştır.

19-20 Haziran 2008 tarihlerinde Oltu'da yapılması planlanan seminer için, 17 Haziran 2008 günü Mehmet Torun, Serdar Kaynak, Murat Tekin, İbrahim Yılmazoğlu, Sait Uluışık, Cemalettin Sağtekin ve Volkan Kaya ile birlikte Ankara'dan hareket ettik. Bu güzergah üzerinde ki ilk uğrak yerimiz Akdağ Madenindeki Kurşun – Çinko işletmesi oldu. Yıldızlar Holding tarafından satın alınan işletmede kurşun ve çinko konsantresi üretilmektedir. Ocaklar ve konsantre tesisi hakkında bilgi veren meslektaşımız Uğur ÖLGEN kapasitenin artırılacağı ve yeni ya-

tırımların yapılacağını belirtti. Akşam saat 20.00 sularında Aşkale'de meslektaşımız Mustafa Kırmızıgül ve o yörede çalışan bazı Maden Mühendisleri ile görüştük. Madencilerin ve meslektaşlarımızın sıkıntılarını ve Odadan taleplerini dile getirdiler. 18.06.2008 günü, Erzurum'da krom üreten Erne Şirket yetkilileri ve şirkette çalışan meslektaşlarımız yaşadıkları sorunları anlattılar. Devlet Dairelerindeki farklı uygulamalar nedeniyle sıkıntı yaşadıkları, kanun ve yönetmeliklerin her ilde aynı uygulanması gerektiğini ancak Erzurum ve Erzincan Özel İdarelerinde farklı uygulamalarla karşılaştıklarını belirttiler.

Oltu ve çevresinde 1955 yılından günümüze kadar başta kömür olmak üzere bir çok maden üretiminin gerçekleştiği; bu yörede kömür madenciliğinin insanların hayatında önemli bir yeri olduğunu belirtmekte fayda var. TKİ döneminde yaklaşık 1000 kişinin çalıştığı kömür ocakları, yörede oluşturulan Özel İdare ile şahısların kurduğu bir şirkete devredilerek özelleştirilmiştir. Bugün işletmede yaklaşık 270 kişi istihdam edilmektedir. Bu yörenin en önemli gelir kaynağı olan kömür işletmesinde çalışan sayısının azalmasının ilçenin ekonomik hayatına da olumsuz etkisi olmuştur. İşsizlik her yerde olduğu gibi bu bölgeninde en önemli sorunudur. TKİ dönemindeki idari binalar ve sosyal tesisleri gezerken, 13 yılını burada geçirmiş olan Oda Başkanımız Mehmet TORUN oldukça duygulandığını gözledik. Buradaki tesislerin Milli Eğitim Bakanlığına verildiği ve Yüksel Okul yapılacağını öğrendik ve sevindik.

Seminerin açılışına Oltu Kaymakamı, Belediye Başkanı ve ilgililer katıldılar; iki gün süre ile yörede çalışan 280 kişi semineri izledi ve seminer sonunda sertifikaları verildi.

Daha sonra Oltu-Olur güzergahını takip ederek baraj suları altında kalacak olan Yusufeli'ne ulaştık. Kaçkarlardan gelen sularla Çoruh nehrinin yeşille mavi karışımı akan Barhal Çayı üzerinde çay içmek, gürül gürül akan suyu seyretmek tadına doyum olmayan duygular yaşıyor insana. Yusufeli'nin, mevcut yerleşiminin sular altında kalması nedeniyle, şehrin aynı yerden daha yüksek bir alana taşınması kararı, Yusufeli halkını hiç de memnun etmemiş. Köklü bir yerleşim birimi olan Yusufeli'nin yerleşim alanı ile birlikte tarihi geçmiş de sular altında kalacak.

Çoruh nehri ve kolları üzerinde baraj çalışmalarının hızla devam ettiğini ve Deriner Barajı'nın beton gövde, enjeksiyon ve yol yapım çalışmalarını Artvin'in karşı yamaçlarından seyretmek gerçekten ilginçti.

Artvin'den Hopa'ya ulaştık. Hopa Belediye Başkanı Yılmaz TOPALOĞLU' nun insan boyutunu öne çıkaran belediyecilik anlayışı ile ilgili projelerini ve uygulamalarını dinledik. Kendisine başarılar diliyoruz. İnsanı öne çıkaran, kamu çıkarlarını savunan anlayışların belediyelerde etkin olmasını savunan ve uygulayan insanların, ufak hesaplarla harcanmaması gerektiğini düşünüyorum. Başkanı, insana değer veren anlayışı ve yaptığı güzel çalışmalar nedeniyle kutlamak isterim.

Fındıklı İlçesi Arılı deresi boyunca 15. km deki köyüm Yaylacılar'a uğradık. Yaylacılar Köyü o yörenin olduğu gibi doğa güzellikleri arasında kurulmuştur. Bu yörede ağırlıklı olarak organik tarım ve bal üretimi gerçekleştirilmektedir. Doğa orijinalliğini korumaktadır. Yüksek debili akan deresi, değişik türde, yüzlerce ağaç ve bitkileri 10 km'lik mesafedeki Kaçkar Dağlarının zirvesi, gerçekten bir doğa harikası görünümündedir. Yörede yapılması planlanan kanal - galeri tipi (suyun kanala alınarak 150-200 m kot farkı yakaladıktan sonra düşürülmesi) hidroelektrik santrallerin yapımı sırasındaki yaklaşım yolları, bir çok ağacın kesilmesine, galeriden çıkacak toprağın döküleceği alan ve toz, zaten dik yamaçlardan oluşan topografik yapı, heyelanların oluşmasına ve de ekolojik dengenin bozulmasına neden olacaktır.

Ayrıca 3-4 MW. gücündeki bir santralin çalışabilmesi için mevcut suyun yaklaşık %90 ının dere yatağından alınması en az 3-4 km lik alandaki suyun kurummasına ve canlıların

ölümüne neden olacaktır. Bu dereler, üzerine ağıtlar yakılmış, türküler söylenmiş, üzerinde ağaç ve halat köprüler kurulmuş yöre insanının yaşamının bir parçası olmuştur. Bozulmamış olan bu doğaya dokunulmaması gerekir. Hayvan-bitki-orman-bal ve çay dengelerinin bozulmaması gerektiğini düşünüyorum. Köyden 5 km uzaklıkta, ormanın başladığı yerde organik bal üretiminin gerçekleştirildiği, yaklaşık 200 kovan bulunduğu ÇAMSU mevkiine giderek bu güzelliklere meslektaşlarımız da şahit oldular. Sadece bu yöre ve civarındaki santraller için değil tüm Rize ve çevresindeki santraller için aynı düşünceler dile getirilebilir. Bu güzelliklerin ortadan kaldırılmamasının, elde edilecek elektrik enerjisinin ekonomik katkısından çok daha fazlasını sağlayacaktır.

Son mola yerimiz Yeni Çeltik Kömür İşletmesi oldu. Meslektaşlarımız M. Ali KARGI ve Abdil SEZER işletme hakkında bilgi verdiler, sorunları anlattılar. Kömür fiyatlarının yükselmesi işletmenin ekonomik açıdan az da olsa rahatlatmasına rağmen yeterli değildir. Üretim alanlarının, ocak ağızına yaklaşık 3-4 km mesafede olması, çalışanların bu yolu yaklaşık 45 dakikada yürümeleri verimi oldukça olumsuz etkilemektedir. Üretim alanına yakın kuyuların açılması işletmeyi rahatlatacaktır. Ancak önemli bir yatırım, işletmenin devamı açısından bu kuyular "olmazsa olmaz" olarak görülmektedir. İşçi sağlığı ve iş güvenliği açısından da önemli olduğu gerçeğini gözardı etmemek gerekir diye düşünüyorum.

5 günde yaklaşık 2500 km yol kat ederek Ankara'ya ulaştık. Her üretim yerinde görüşler öneriler dile getirildi. Sorunlar anlatıldı. Üretmenin verdiği haz, heyecan paylaşıldı. Gerçekten çok faydalı olduğuna inandığımız bir gezi gerçekleşti.

Bu seminerlerde, ocaklarda çalışan gencecik çocuklar kayıt kuyruğuna girdiler, dökümanları aldılar. İsimlerinin yazıldığı kartları ve seminer sonunda sertifikalarını aldılar. İşverenle, mühendislerle, hocalarla birlikte oldular. Sorular sordular, iş riski, iş güvenliği ile birlikte bir çok yeni kavram öğrendiler. Çalışırken neleri yapmaları neleri yapmamaları gerektiği kendilerine örnekler ile anlatıldı.

Katkı koyan herkesi kutlarım.